

ברטוד ואגנס

מאת נועה לזר-קינן

הדמויות:

ברטוד - בשנות השמונים לחייו.

אגנס - בשנות השמונים לחייה, אישתו של ברטוד.

גליה - ביתם. בת כ-45.

המחזה מתרחש בלילה אחד, ערב ראש השנה.

תמונה 1- בדרך החוצה

אור עולה על דירתם של ברטוד ואגנס. דירה אמידה עם זיקה לאומנות. הדירה מחולקת לחלל מרכזי של סלון הבית (ממנו יש יציאה למטבח) וחדר השינה. אגנס עומדת ליד הדלת מוכנה ליציאה, עם תיק על הכתף, מסתדרת מול מראה קטנה. ברטוד מגיע עם מספרים.

ברטוד: תהרגי אותי מה יש למספרים לחפש במגירת הנעליים

מושיט לה את המספרים. אגנס מתמהמהת שניה. ברטוד אוחז בטיקט של מכנסיו. אגנס גוזרת אותו.

אגנס: עכשיו אתה נראה כמו בן אדם.

ברטוד: אין כמוך. הכדור?

אגנס: לקחתי.

ברטוד: יופי. אז רק עוד שלוק מה- (מציץ על קופסת הכדורים) אגנס! הכדור הזה עושה לך פלאים.

אגנס: אז תיקח אתה.

ברטוד: אני את שלי לקחתי. זה ערב ארוך – שנינו צריכים את הבטריות שלנו. (מושיט לה את הכדור וכוס מים. מסמן לה לקחת)

אגנס: נודניק (בולעת את הכדור).

ברטוד: כל הכבוד. (אוסף דברים) קדימה, תיק, יין...

אגנס: התיק שלי איפה?

ברטוד: יש אצלי הכל.

אגנס: אני צריכה את תיק שלי

מחפשים את התיק.

ברטוד: זה ערב חג, אגנס, יש עוד פקקים.

אגנס: ערב חג אנחנו תמיד חוגגים כאן.

ברטוד: שנה אחת יש לנו חופש, מה רע? (מוצא את התיק) או, הנה! (מביא לה תיק ומקל הליכה).

אגנס: זה אני לא צריכה.

ברטוד: שיהיה לך.

אגנס: יש לי אותך...

- ברטוד:** שירותים את צריכה?
- אגנס:** את המתנה הבאת?
- ברטוד:** הכל פה. מתנה ויין ואני מביא להם גם את "עבר בדו" (אגנס מרימה גבה) נשאר לי שני עותקים, גברת, ואני מחסל את המהדורה.
- אגנס:** בשעה טובה!
- ברטוד:** בואי, אני חונה ממש על הבניין- צעד וחצי...
- ברטוד פותח את הדלת, מכבה את האורות. הם יוצאים, נועלים את הדלת מבחוץ.
- אגנס:** (שואלת מבחוץ) כבד קצוץ לקחת??
- ברטוד:** Merde! (בצרפיתית: חרא)
- ברטוד פותח את הדלת, הם נכנסים, מדליקים את האור. ברטוד הולך למטבח.
- אגנס:** תמיד חייב לשכוח משהו...ועוד את הכבד...קדימה, תזדרז...
- ברטוד:** (צועק מהמטבח) איפה זה?
- אגנס:** נו, איפה זה? הכל צריך...
- הולכת לקראת המטבח, ברטוד יוצא מהמטבח עם קערה בידי.
- ברטוד:** זה היה בטוסטר אובן.
- אגנס:** (מביטה ומזדעזעת) הכבד? למה שמת אותו בטוסטר-אובן?
- ברטוד:** אני לא שמת -
- אגנס:** (קוטעת אותו) ביקשתי ממך לא להיכנס לי למטבח! למה נכנסת לי למטבח?!
- ברטוד:** נכנסתי רק לוודא שהגז כבוי. לא נגעת בכלום, נכנסתי ומיד יצאתי-
- אגנס:** אז איך...?
- אגנס שוקעת לרגע של אימה.
- ברטוד:** את יודעת מה, כשאני חושב על זה, יכול להיות שאני נכנסתי וראיתי שאין מקום במקרר, אז שמתתי את זה בטוסטר, זמנית...ואחר כך ראיתי משהו בטוסטר אז הפעלתי אותו...התבלבלתי, אני מצטער...אני אנסה לגרד את השכבה העליונה...
- אגנס:** (נוקשת על הכבד) תזרוק את הדרעק הזה לזבל.
- ברטוד:** אבל אגנס-
- אגנס:** A la poubelle (בצרפיתית: לזבל)

פאזזה. אגנס שקועה בעצמה.

ברטוד: מילא, יקבלו אותנו גם בלי כבד קצוץ, בואי

הוא פונה ללכת, אגנס פונה ללכת אחריו. אגנס מפתיעה ומתיישבת.

ברטוד: מה את עושה...? (פאזזה) בואי, ילדונת (פאזזה) לא קרה שום דבר... אנחנו יכולים לעצור לקנות כבד קצוץ בדרך.

אגנס: לקנות את הכבד של אגנס?

ברטוד: יהיה כיף. נשב עם גליה, עם הנכדות, נראה את עידודי, נהנה ממנו וברגע שתתעייפי -

אגנס: התעייפתי

ברטוד: (מאפק כעס) לא, אל תתחילי עכשיו, אני מבקש. כבר היינו בחוץ, בואי פשוט נחזור לאיפה שהיינו...

אגנס לא מגיבה, לוקחת חתיכת עיתון

ברטוד: אגנס, אנחנו אמרנו, סיכמנו שהולכים. כתבנו את זה בפנקס הכחול... (ניגש למדף, מביא פנקס כחול, מציג בפניה) רואה? "ארוחת ראש השנה אצל גליה".

אגנס: ראש השנה אנחנו תמיד עושים כאן!

פאזזה.

ברטוד: את לא יכולה לעשות את זה! גליה תפגע נורא (פאזזה) pour moi, mon cheri! Tu peux venir pour moi (צרפתית: בשבילי, יקירתי, תבואי בשבילי) זה חשוב לי.

אגנס: חשוב לך- אז תלך.

ברטוד: (פאזזה) אני באמת אלך, אני אלך לבד... Ca suffit... (צרפתית: מספיק) את לא באה? זה בפנקס הכחול, אגנס... אין בעיה. אני לוקח את הספר, את היין, המתנה. הלכתי. אני הולך, אגנס, הלכתי... חג שמח ושנה טובה!

אגנס: לכל בית ישראל.

ברטוד יוצא, סוגר את הדלת. אגנס נדרכת, ניגשת לקערת הכבד, טועמת ומעווה את פניה. הולכת לזרוק את זה במטבח

תמונה 2- טעות בזיהוי

ברטוד נכנס הביתה, מעט מתנשף. לא רואה את אגנס, נלחץ.

ברטוד: אגנס... אגנס...

אגנס יוצאת מהמטבח.

ברטוד: (נושם לרווחה) אני מצטער. הכל בסדר?

אגנס: בסדר גמור...כן...תשב, אני צריכה עוד רגע להתארגן.

ברטוד: קחי גם שני רגעים. אין שום בעיה.

אגנס: מה תרצה לשתות?

ברטוד: מה? לא, נשתה אצל גליה.

אגנס: גליה מגיעה לכאן. מאחרת אבל בסוף מגיעה.

ברטוד: את צוחקת?

אגנס: אני מצטערת, אתה מוכרח להזכיר לי מה השם. זה על קצה הלשון שלי-

ברטוד: אגנס, באמת... זה לא זמן למשחקים.

אגנס: אני יודעת. אתה הדוד של...

ברטוד: אני ביקשתי סליחה -

אגנס: שנשוי ל...

ברטוד: את באמת חושבת שהייתי הולך בלעדייך?

אגנס: לגיסה!

ברטוד: הגעתי עד לאוטו ומיד חזרתי בריצה -

אגנס: לא צריך לרוץ, אתה הראשון שהגעת.

ברטוד: (תקיף) די עם זה! את עושה לי דווקא?

פאזה

אגנס: (קוראת) ברטוד, ברטוד, יש לנו אורח!

מחייכת במבוכה. ברטוד מביט עליה.

ברטוד: אגנס, אני ברטוד. זה אני.

אגנס: (רגע) בוודאי שזה אתה...תפתח את היין, יין זה התפקיד שלך...

אגנס מתחילה לערוך שולחן. ברטוד מתלבט רגע. לוקח כדור מקופסת כדורים.

ברטוד: (נותן לה) זה יום קצת מתוח. קחי, זה יעזור.

אגנס: לא, תודה.

ברטוד: זה ירגיע אותך. קחי!

אגנס: תודה, אני נגד כדורים!

ברטוד מביט בה, יוצא למטבח

אגנס: סליחה, אדוני! אדוני! השירותים שם! אדוני, אני מבקשת לא להיכנס לי למטבח...(הולכת אחריי למטבח) תגיד לי מה אתה צריך ואני אביא לך-

ברטוד: אני מביא לנו גלידה.

אגנס: גלידה זה לקינוח.

ברטוד יוצא עם הגלידה, אגנס אוחזת בשפורפרת הטלפון.

אגנס: שתדע, ליליאן, אחותי, אמורה להגיע בכל רגע.

ברטוד: זה שוקולד מריר ולימון, מה שאת הכי אוהבת.

אגנס: גם בעלה מגיע.

ברטוד הולך אחריה עם הגלידה.

ברטוד: קחי ביס, זה יעשה לך טוב, אגנס.

אגנס: אני מבקשת שתפסיק ללכת אחרי.

ברטוד: (מתעצבן) את רואה מה קורה כשאת לא לוקחת את הכדורים, קחי.

אגנס: (מזהירה) המשפחה שלי עוד רגע בזה...הם דופקים- אני שומעת.

ברטוד: אף אחד לא מגיע.

אגנס: סליחה?

ברטוד: כולם אצל גליה. מחכים לנו. תקחי את הכדור ונצא.

אגנס: אדוני, הבן שלי בדרך לכאן.

ברטוד: רמי באוסטרליה כבר אחת עשרה שנה.

אגנס: לכן הוא עושה הפתעה ומגיע. ליליאן, אחותי, מגיעה במיוחד בשבילו.

ברטוד: מה פתאום ליליאן?

- אגנס:** ליליאן תמיד מקדימה!
- ברטוד:** (נכנס לדבריה) ליליאן מתה לפני שלוש שנים!!!
- אגנס קופאת. ברטוד מתחרט על פליטת הפה שלו.
- אגנס:** שטויות... אתמול דיברתי איתה בטלפון... היא טילפנה! היא התעקשה להביא את הבלינצ'ס שלה עם ה...בלי הטעם.
- ברטוד:** ליליאן כבר לא איתנו, אגנס. זה כתוב בפנקס הכחול
- ברטוד מושיט לה את הפנקס הכחול. אגנס לא רוצה לראות.
- אגנס:** ליליאן מתה?? (פורצת בבכי) זה לא יתכן...
- ברטוד:** 'Je suis desole' (צרפתית: אני מצטער)
- אגנס:** (בוכה) מתי?...איך זה קרה?
- ברטוד:** היא החליקה במדרגות, קיבלה שבץ. לא ברור אם היא החליקה כתוצאה מהשבץ, או קיבלה שבץ כתוצאה מההחלקה.
- אגנס:** אני לא הספקתי להיפרד ממנה...
- ברטוד:** את דווקא נפרדת ממנה יפה.
- אגנס:** רבנו בטלפון.
- ברטוד:** לא, בסוף לא רבתן. ישבתן ביחד, החזקת לה את היד, אמרת לה שאת אוהבת אותה. היית איתה עד השנייה האחרונה.
- אגנס:** אחותי מתה...איך יכולתי לשכוח שאחותי מתה?
- ברטוד:** זה כנראה סוג של מנגנון הדחקה.
- אגנס:** כנראה, כן. (ברטוד קם ומביא את קערת הגלידה) לאן אתה הולך, ברטוד?
- פאזה
- ברטוד:** ילדונת שלי, אני לא הולך לשום מקום. בואי, תאכלי משהו מתוק. זה יעשה לך טוב.
- הוא מעביר לה את הגלידה. היא אוכלת בהיסח הדעת. ברטוד קם, מפעיל מוזיקה. הוא מתרחק ומדבר בסלולרי שלו
- ברטוד:** (לטלפון) גליה...הכל בסדר, אנחנו טיפלה נאחר...אל תשאלי, אני חטפתי פתאום כזאת נזלת אלרגית, משהו נורא... לקחתי כדור, אני עושה לחיצות...לא, עוד לא, אני אתן לו כמה רגעים להשפיע ואז נצא...בסדר, אורוואר ("להתראות" בצרפתית) (מנתק, חוזר לאגנס שמתעמקת בגלידה) טעים, אה? (פאזה) מזהה את המוזיקה? (אגנס מהנהנת) "en fa mineur" "fantaisie" של שוברט. את אוהבת את זה.

- אגנס:** אחותי לא הבינה שום דבר במוזיקה...רק את הפופולריים אהבה. ללכת איתם לקונצרט זה היה...
- ברטוד:** (מהנהן) חוויה מעניינת.
- אגנס:** בעיקר, שהוא, בעלה, היה נרדם ומתחיל לנחור.
- ברטוד:** אריה היה כמו עוד טרומבון.
- אגנס מגחכת,** ברטוד מעביר יד על גבה. היא מביטה בו בחשד.
- אגנס:** אדוני, אני אישה נשואה.
- ברטוד:** אני יודע.
- ברטוד:** (מביא תמונה של שניהם) הנה, תראי. תמונה שאת מכירה טוב.
- אגנס:** זה אני וברטוד.
- ברטוד:** הוא לא דומה לי?...תראי את האף. בדיוק אותו אף דומיננטי.
- אגנס:** אתה זקן.
- ברטוד:** הזדקנתי. הזדקנו ביחד...אני בעלך.
- אגנס:** תסלח לי, אבל אני מאד עייפה. תודה על הביקור (מחווה לכיוון הדלת)
- ברטוד:** לא, אני אשאר קצת. אני אחכה לברטוד.
- אגנס:** אני אמסור לו שהיית... (קמה לעבר הדלת)
- ברטוד:** אני ממש מעדיף לראות אותו פנים מול פנים
- אגנס:** בבקשה ממך! תודה ושלום!
- ניגשת לדלת. מחווה לו לצאת*
- ברטוד:** אגנס, בואי נשב, נרגע, נשמע מוזיקה (נוגע בה להרגיעה)
- אגנס:** אל תגע בי! (תופסת את המספרים ששימשו לגזירת הטיקט)
- ברטוד:** מה את עושה? תניחי-
- אגנס:** אני יותר חזקה ממה שאני נראית!
- ברטוד:** אגנס, מה קרה לך?! אני לא אעשה לך שום דבר!
- אגנס:** אני שלוש פעמים ניצלתי מהנאצים!
- ברטוד:** את לא לקחת את הכדור בשעה הנכונה, זה הכל.
- אגנס:** תצא החוצה! (דוחפת אותו לכיוון היציאה) תצא לי מהבית!
- ברטוד:** זה גם הבית שלי!
- אגנס:** תצא או שאני קוראת למשטרה.

ברטוד: c'est moi, mon cheri (צרפתית: זה אני, יקירתי)

אגנס: הצילו! משטרה!

ברטוד: אבל, אגנס, cest moi!

אגנס דוחפת אותו החוצה ונועלת את הדלת. מניחה את המספרים. היא מביטה סביבה, חסרת אונים. מכבה את המוזיקה. נשמע צלצול טלפון. היא מתמהמהת רגע ואז עונה בהיסוס.

אגנס: הלו? ברטוד, איפה אתה, תגיד לי?! השתגעת להשאיר אותי ככה...? היה פה שודד, ניסה לאנוס אותי, כמעט שחט אותי... במזל אני הצלחתי (פאזזה) חבר שלך?! המשיגנע הזה? ...מי זה? אה-אה-אה...אה-אה-אה...באמת? אהההה... (הולכת לכיוון הדלת, מציצה בעינית) אז למה לא אמרת? איזה בושות...בסדר, בסדר גמור, מתי אתה מגיע? ...אז תזדרז בבקשה...אורוואר...אני פותחת, פותחת.

היא מנתקת, נשמע צלצול בדלת. אגנס מסדרת את עצמה.

אגנס: אני באה!

פותחת את הדלת.

תמונה 3- בליינד דייט

- אגנס:** (בשמחה מאומצת) שלום לך.
- ברטוד:** חג שמח, שנה טובה.
- אגנס:** שנה טובה. בוא תכנס, אני מאד מתנצלת, לא ידעתי שאתה חבר של ברטוד...היתה אי הבנה...
- ברטוד:** אני לא הצגתי את עצמי כמו שצריך.
- אגנס:** לא, ברטוד שכח לעדכן אותי, ויש כאן פריצות שלא נדע -
- ברטוד:** זה בסדר גמור.
- אגנס:** (פאזזה) מה אתה שותה? סודה, יין, קוניאק טוב?
- ברטוד:** כוס מים, בבקשה.
- אגנס מבחינה בבקבוק היין.*
- אגנס:** תודה על היין. נראה מצוין (יוצאת למטבח)
- ברטוד:** לא, לא...אני לא רוצה יין.
- אגנס:** (מהמטבח) אסור לך? גם לי אסור.
- ברטוד:** נכון מאד.
- אגנס:** (חוזרת עם כוסות יין ופותחן) זה טוב ללב. ואתה יודע מה, אנחנו כבר בעידן שגשמים מחליטות בעצמן, ואני מחליטה שאנחנו שותים. "יין משמח לב".
- ברטוד:** (מתקן אותה) לבב אנוש. יין ישמח לבב אנוש.
- אגנס:** אתה אנוש או לא אנוש?
- ברטוד:** (נעתר) שלוק אחד, בשביל ה"לחיים".
- אגנס מנסה לפתוח את הבקבוק. מתקשה לזכור איך להשתמש בחולץ הפקקים*
- אגנס:** משהו פה... מקולקל.
- ברטוד:** אפשר?
- ברטוד מושיט יד לעזרה. פותח את היין.*
- אגנס:** יין זה התפקיד של ברטוד. (ברטוד מוזג קצת יין לכוסות. אגנס בציניות) כמה שאתה נדיב...הנדיב הידוע.
- ברטוד:** לחיים.

הם משיקים כוסות, הוא שותה שלוק קטנטן. מוודא שגם היא.

ברטוד: זהו, שלוק. (מניח את כוסו)

פאזה. שתיקה מביכה כמו בדייט.

אגנס: זה הכל פסלים שאני עשיתי.

ברטוד: פסלים נהדרים. חבל שהפסקת ללכת לפיסול

אגנס: אני דווקא כל שבוע הולכת. אני מאד אוהבת לעבוד עם ה... נו... שלשים...?

ברטוד: חימר.

אגנס: חימר! את הפסל הזה ראית? זה הומאג' לרקדניות של גוגן.

ברטוד: הרקדניות הן של דגה. גוגן זה הטהיטיות.

אגנס: הטהיטיות נהדרות...

ברטוד: גוגן מתחיל ב"גו" כמו "יש דברים בגו" וגן, מגנים. יש דברים בגנים של ציירים כמו גוגן.

אגנס: אני מבינה שגם אתה בעסקי האומנות...

ברטוד: אני? לא, לא, לא. לי יש שתי ידיים שמאליות. אני סופר, אם כבר.

אגנס: בטח, קראתי את כל הספרים שלך.

ברטוד: כתבתי ספר אחד.

אגנס: ספר פנטסטי.

פאזה

ברטוד: את יודעת מה, נזכרתי, אני הבאתי לך אותו. (קם להביא)

אגנס: לא, לא היית צריך.

ברטוד: בטח שהייתי...הנה, קחי. עותק חתום מתנה (מוסר לה את הספר מהשקית)

אגנס: זה לא הספר שלך, זה הספר של ברטוד. יש לי אותו, כמובן.

פאזה. ברטוד מביט בשעון.

ברטוד: (חסר סבלנות) איפה ברטוד? מתי הוא מגיע?

אגנס: זה אלוהים יודע. תאמין לי גם כשמגיע הוא לא ממש פה.

ברטוד: מה זאת אומרת?

אגנס: הוא נהיה...ביננו, כן?...אחד שלא חושב על שום דבר חוץ מהדבר שחושב עליו.

- ברטוד:** נחוש.
- אגנס:** Obsessionnel. (אובססיבי) תמיד היה, אבל החמיר עם הגיל...
- ברטוד:** ברטוד דווקא מאד פתוח, חברותי, נמרץ...
- אגנס:** נמרץ להתעסק בעצמו. בשביל זה הוא נמרץ.
- ברטוד:** ברטוד? הוא רק רוצה שתעשו דברים ביחד.
- אגנס:** עזוב...רוצה ואז נעלם.
- ברטוד:** למחשב?
- אגנס:** המחשב זה מילא, אבל נסיעות העבודה...
- ברטוד:** נסיעות עבודה? פעם אחרונה שנסעתי היתה לפני שלושים שנה...
- אגנס:** אתה אולי, אבל הוא...
- ברטוד:** מאיפה באו לך הנסיעות פתאום? את אף פעם לא התלוננת עליהן.
- אגנס:** אתה שומע אותי להתלונן? הוא לא יודע להתמודד אז הוא בורח ומשאיר אותי לריב עם הבת שלנו.
- ברטוד:** הוא תמיד עזר לך עם גליה, אם זה טיפולים אם זה...זאת את שרצית לנסוע לחוץ לארץ להתאוורר, גם כשהבת שלנו (מתקן) שלכם היתה במצב פחות טוב.
- אגנס:** זה מה שהוא סיפר לך?
- ברטוד:** מספיק לך יין.
- אגנס:** תן ליהנות קצת. אתו אפילו שלוק אני לא יכולה לשתות.
- ברטוד:** כי אסור-
- אגנס:** (נכנסת בדבריו) לא לשתות, לא לצאת, שלא לדבר על עניינים אחרים...אני כבר לא יכולה לזכור את הפעם האחרונה ש... ביננו, כן?
- ברטוד:** את הפסקת לרצות. זה הכאיב לך.
- אגנס:** זה עוד לוקשים שהוא מכר לך? אין מה לדבר. הוא יבוא ואתה תראה בעצמך איזה מלפפון נהיה ממנו.
- ברטוד:** (מתפרץ) את לא מתביישת, אגנס? ככה לדבר עלי מאחורי הגב!?
- אגנס:** עליך? למה אתה מתרגז?
- ברטוד:** ברגע שיוצא החג אני מתקשר לדוקטור ברק... את צריכה לעשות פעילות, אגנס, יותר פעילות פיזית...לא הליכה פעם ב- כל יום. להניע את הגוף כל יום...הליכות, ניעות, תרגילים שנתנו לך בשיאצו...
- אגנס:** (משועשעת) אתה רוצה לרקוד? (הולכת להפעיל מוזיקה)
- ברטוד:** תנועה ממריצה את הדם, דם זורם למח, הופך אותו פעיל יותר

- אגנס:** (ביחס למערכת) זה לא עובד פה.
- ברטוד:** לוחצים פליי
- הוא מפעיל את המוזיקה, אגנס מתחילה לרקוד בהנאה (כפי שלא רקדה שנים) ברטוד מביט עליה בהתשאות. אגנס מושכת אותו לריקוד. הוא נעתר.
- אגנס:** כמה שאנחנו אהבנו לרקוד, היינו רוקדים כל הלילה.
- ברטוד:** אנחנו דווקא לא היינו רוקדים, אבל אף פעם לא מאוחר.
- רוקדים, ברטוד עושה לה איזו הנפה מסורבלת, היא צוחקת. לפתע עוצרת.
- אגנס:** רגע אחד, עכשיו נזכרתי... אתה היית עושה את הטריקים!
- ברטוד:** טריקים?
- אגנס:** לחברים, לילדים. נו, הטריק עם הכדורים (מדגימה)
- ברטוד:** ג'אגלינג? לא, את מתבלבלת, אני אף פעם לא ידעתי.
- אגנס:** אל תצטנע. אתה ידעת נהדר. תעשה לי את הטריק עם הכדורים!
- ברטוד:** אבל אני אומר לך שאני לא יודע.
- אגנס:** אתה סתם אומר. אתה עושה את זה נפלא, בבקשה תעשה לי, אני מתחננת!
- ברטוד:** אני לא יודע מי את חושבת שאני, אבל אני, ברטוד, לא יודע לעשות ג'אגלינג, אני מצטער.
- פאזזה. אגנס מביטה בו. נכבית
- אגנס:** כנראה התבלבלתי.
- ברטוד:** כן...
- אגנס:** אמרתי שטויות?
- ברטוד:** לא נורא...קורה לכולם.
- אגנס:** לא, לא...התבלבלתי מאד...היום, משהו לא- לא מסתדר...
- ברטוד:** תשבי, תנוחי. (פאזזה) רוצה כוס מים? (פאזזה) אנחנו לא אכלנו הערב, ואת דחית את הלקיחה של הכדור ושתיית יין (פאזזה) אולי בפעם הבאה שאת מתבלבלת, אני אעשה לך סימן, נגיד ככה על האף שלי (מדגים) ואז תדעי שאני זה ברטוד, בסדר? ככה...
- אגנס:** (כבויה) זה יום לא טוב...
- ברטוד:** את יודעת מה, אני יכול לנסות.
- אגנס:** לנסות מה?

ברטוד: ג'אגלינג! את רצית ש-

אגנס: כן, תעשה, תעשה!

ברטוד: אני אנסה (מחפש עם מה לעשות) הידיים שלי כבר לא מה שהיו... אני אצטרך את הסבלנות של הקהל.

אגנס: לקהל אין סבלנות.

ברטוד: (לוקח קופסת כדורים) אז רק קצת דמיון. זה ג'אגלינג אלטרנטיבי. (בפנטומימה מוציא כביכול שני כדורים מהקופסה, ומשם ממשיך באילתור) נתחיל עם שני כדורים: וויטמין סי לחיסון טבעי, שמסייע לספיגה של הברזל-כדור כבד לא לזלזל. נוסיף אבילאק לעצירות מהברזל, קלציום לעצמות... אביקסה ל...זיכרון! אבל הוא מפריע לישון...ניקח בונדורמין, לשינה רציפה, שפוגע בשיווי המשקל, נייצב עם אלטפל, שעושה קצת בחילה, נוסיף ארופן לתחושת הקלה... אספירין ללב, וויאגרה לאירועים חגיגיים! והנה לך- עשרה כדורים! (מסיים)

אגנס: בראוו!

ברטוד: (מחזיר את הנשימה) יצא לי טוב, אה?

אגנס: פנטסטי

ברטוד: מה לא עושים בשביל הצחוק שלך...

אגנס: אתה תמיד הצחקת אותי.

ברטוד: אני, ברטוד?

אגנס: אז מי? הורדוס? (צוחקת) מגיע לך יין. (מוזגת)

ברטוד: לא, לא...טוב, Un tout petit peu (צרפתית: קצת, קצת, קצת)...

אגנס: (מרימה את כוסה, פלרטטנית) לחייך.

ברטוד: (אומר בדיחה פרטית שלהם) לחייך ועינייך.

אגנס: לחייך ושפתייך.

מקרבת את שפתיה, ברטוד נותן לה נשיקה.

ברטוד: את מרגישה יותר טוב, נכון?

אגנס: אני מרגישה נפלא.

ברטוד: אמרתי לך שהכדור יעשה לך טוב.

אגנס: אתה עושה לי טוב.

ברטוד מציץ בשעון.

- ברטוד:** אגנס, עוד לא מאוחר, אנחנו עדיין יכולים לקפוץ לארוחת ראש השנה אצל גליה. כולם מחכים לנו.
- אגנס:** שיחכו. עד שפעם אחת אנחנו לבד בראש השנה? בוא נחגוג כמו שצריך.
- ברטוד:** איך?
- אגנס:** מה דעתך, למשל, לחבר לנו את המיטות?
- ברטוד:** באמת?! (אגנס מהנהנת) את רוצה?!
- אגנס:** Pourquoi pas? (צרפתית: למה לא?) אני מאד מתגעגעת אליך.
- ברטוד:** גם אני... אבל יכאב לך... לא יכאב לך?
- אגנס:** אתה תדאג לי. (מובילה אותו לחדר השינה)
- ברטוד:** ילדונת שלי... באמת את רוצה?
- אגנס:** בוא כבר, נודניק.
- ברטוד:** אני בא, אני בא, בא, בטח, בא, בא... רגע, כדור.
- אגנס:** אני לא לוקחת שום כדור.
- ברטוד:** שלי- אני לוקח. לוקח ובא לחבר את המיטות.
- אגנס הולכת לחדר השינה. היא מתפשטת, נותרת בלבוש תחתון. ברטוד מחייג בסלולרי, מפשפש במגירה, לוקח כדור וכוס מים.*
- ברטוד:** (לסלולרי, בקול מצונן) גליה... שלום בועז... תשמע, תמסור לגליה שאנחנו כנראה לא נגיע הערב. לא משהו רציני אבל... גליה, הי... תשמעי, אני כל כך מצטער, באמת, אבל האלרגיה הזאת תפסה אותי חזק... זה מטחים של אפצ'ים ...
- אגנס:** (מהחדר) אתה בא?
- ברטוד:** איך שזה נראה כרגע, אני חושש שלא. לקחתי- לא עזר. עכשיו אני לוקח כדור נוסף- אבל לא כדאי לנהוג איתו... בועז ייצא באמצע?!... חס וחלילה, לא, לא, אני לא רוצה להטריח...
- אגנס:** cheri, אני מחכה לך!
- ברטוד:** אמא לא תבוא בלעדיי... גליה'ה, אתם תמשיכו ליהנות, אנחנו נלך לישון ונבוא מחר לשאריות. גם לנו חבל, באמת... תמסרי חג שמח ונשיקות לעידודי.
- אגנס:** ברטוד!
- ברטוד:** (לטלפון) Au revoir (מנתק) אני בא!

תמונה 4 - במיטה עם יצחק נצר

ברטוד ואגנס במיטה אחרי. נינוחים ומרוצים

ברטוד: המחיייה.

אגנס: ובא לציון בועל!

צוחקים

ברטוד: למה אנחנו לא עושים את זה יותר?

אגנס: אתה נעלמת לי...

ברטוד: אני? על כל פנים, צדקת. ככה צריך להתחיל שנה.

אגנס: התחילה שנה?

ברטוד: ברגעים אלו ממש...שנה טובה, ילדונת.

אגנס: שנה טובה, יקירי. (פאזזה) הרגליים עוד נשארו לי...

ברטוד: רגליים יש לך בחורה בת עשרים.

אגנס מתמקמת בתנוחת שכיבה מסוימת.

אגנס: איזה ציור זה?

ברטוד: זה... "ונוס הישנה".

אגנס: בדיוק.

ברטוד: של...נו, שכחתי את שמו. נו...

אגנס: ג'ורג'ונה!

ברטוד: ג'ורג'ונה, יפה. ג'ורג'ונה כמו ג'ורג' מוורונה.

אגנס: כי הוא היה איטלקי.

ברטוד: תראו אותה... זה הסקס, אני אומר לך. אנחנו מוכרחים להקפיד על מינון גבוה יותר של פעילות מינית. לפחות פעמיים בשבוע...

אגנס: אתה מחפש תירוץ בשביל סיבוב נוסף?

ברטוד: עכשיו? לא. לא צריך להגזים (פאזזה) למה, את רוצה?

אגנס: לא. עכשיו זה הזמן שלך לצייר אותי.

ברטוד: לצייר אותך?

אגנס: כן, תביא את הציודים שלך...

ברטוד: אגנס, את מתבלבלת, אני מעולם לא ידעתי לצייר.

- אגנס:** שטויות, אתה אומן גדול.
- ברטוד:** תודה רבה, אבל אני לא צייר, אני כתבתי ספר. (מראה לה את הספר) הנה הספר שלי.
- אגנס:** אני משוגעת על הציור שלך, אבל זה לא הופך את זה לספר שלך.
- פאזה*
- ברטוד:** הציור הוא של יצחק נצר.
- אגנס:** יצחק נצר, זהו! זה עמד לי על קצה הלשון... יצחק
- ברטוד:** (לעצמו) יצחק נצר גם ידע לעשות ג'אגלינג...
- אגנס:** יצחק, יצחק, תסלח לי... ואני כל הזמן רוצה לקרוא לך בשמך אבל השם לא נדבק לי...
- פאזה. ברטוד עושה סימן על האף*
- אגנס:** מה זה?
- ברטוד:** הסימן שהתבלבלת. את חושבת שאני יצחק נצר?
- אגנס:** עברו כמה שנים, אבל הסקס איתך נשאר בדיוק כפי שהיה, יצחק שלי (פאזה) מה אתה עומד כמו עגל? אתה מצייר אותי או מה? תביא כבר את הציודים שלך.
- ברטוד:** (מתעשת) כן. אני אביא את ה-
- אגנס:** ותביא גם יין, אם אתה רוצה את המודליסטית שלך נחמדה. ואיזו סיגריה קטנה...
- ברטוד:** את לא מעשנת!
- אגנס:** (בלחש) זה מה שברטוד חושב...
- ברטוד יוצא לסלון, מעורער אך חדור מטרה. לוקח בלוק ניירות, עפרון, את בקבוק היין וכוס. הוא חוזר לחדר. מניח את כוס היין בהתרסה*
- אגנס:** (לוגמת) איך אתה רוצה אותי?
- ברטוד:** איך שאת רגילה.
- אגנס:** אני רגילה שאתה מסדר אותי.
- ברטוד:** תסתדרי כמו שאני אוהב אותך, את יודעת...
- אגנס:** (מפזרת את שערה) ...voilà
- מתיישב מולה, מתחיל לצייר אותה. בהדרגה הטון שלו הופך ליותר לאקוני, כחוקר.*
- ברטוד:** אני אהבתי לצייר אותך, אה?
- אגנס:** אני הייתי המוזה שלך.

- ברטוד:** אני זוכר איך הייתי מגיע לפה בבוקר אחרי שברטוד יצא לעבודה...
- אגנס:** לפה? לא. היו לנו המקומות שלנו.
- ברטוד:** נכון, נכון... במשרד שלי.
- אגנס:** הכי אהבת לקחת אותי לחיק הטבע.
- ברטוד:** טבע? יש לך פוביה מחרקים...
- אגנס:** כשאני איתך לא אכפת לי מכלום.
- ברטוד:** כן...תגידי, את שמרת את הציורים שציירתי אותך?
- אגנס:** איזה? אתה לא השארת לי שום דבר. פחדת שברטוד יראה את סוג ההשראה שאני נתתי לך...
- ברטוד:** (מסנן) בן-זונה...
- אגנס:** זה מה שאהבתי בך- היית בן זונה...תמיד היה לך את הכח לאהוב אותי...לפני הציור, אחרי הציור. לפעמים גם באמצע...
- ברטוד מניח את בלוק הציור.*
- אגנס:** זהו? הגיע הזמן לפנק את המודליסטית?
- ברטוד:** לא. תישארי בתנוחה
- אגנס:** (משועשעת) טוב, טוב...
- ברטוד:** (מחזיק את בלוק הציור, מדבר בקול יבש) מתי זה היה בעצם? הזיכרון שלי כבר לא כפי שהיה...
- אגנס:** של כולנו.
- ברטוד:** לברטוד היו הרבה נסיעות עבודה, זה בטח הקל עלינו...
- אגנס:** אני אף פעם לא אשכח לך, איך הצחקת אותי מתחת לחופה.
- ברטוד:** אל תגידי לי שזה התחיל כבר אז.
- אגנס:** אתה היית עד מאד בעייתי. החזקת את ה...זה (מוט) ולא הפסקת לעשות לי פרצופים כל החופה.
- ברטוד:** זה התחיל כבר אז, אגנס?
- אגנס:** אתה גם מצייר או רק שואל שאלות?
- ברטוד:** כמה זמן זה נמשך? חודש? שנה? חמש?
- אגנס:** חבל על הזמן שלנו, יצחק, אני אוטוטו צריכה לחזור הביתה.
- ברטוד:** איך זה שברטוד לא עלה עלינו?
- אגנס:** אתה יודע איך זה, מי שלא רוצה לעלות לא עולה...
- ברטוד:** למה זה בעצם נגמר ביננו?

- אגנס:** אלוהים יודע...אני כל כך התגעגתי אליך (מתקרבת אליו)
- ברטוד:** תישארי בתנוחה!
- אגנס:** ואני רואה שגם הוא התגעגע (ביחס לאיבר מינו)
- ברטוד:** זה הכדור.
- אגנס:** "ברוך שובך ציפורה נחמדת..." (נצמדת אליו בחשק)
- ברטוד:** (הודף אותה) "שלום רב שובך, ציפורה נחמדת!" זאת השורה!!
- אגנס:** אז שלום, אז מה?
- ברטוד:** אז תלכי לעזאזל את והציורים שלך! (מקמט את הציור)
- אגנס:** לא! מה אתה עושה?
- ברטוד:** בגדת בי! עם יצחק נצר! את לא מתביישת?! עם יצחק נצר!
- אגנס:** (מביטה בציור המקומט) מה זה? ככה ציירת אותי?!
- קם, הולך למטבח, אגנס אחריו, ברטוד לוקח שרפרף.
- ברטוד:** תמיד צחקנו על זה שאת לא יודעת לשקר, שאת ישר מסמיקה, איזה לא יודעת לשקר?!
- אגנס:** זה לא שקר! אני באמת התגעגתי אליך.
- ברטוד מניח את הכסא מתחת לבידעם ועולה עליו.
- אגנס:** מה אתה צריך שם? זה מלא אבק.
- ברטוד:** אני אהפוך עכשיו את כל הבידעם, היו פה ציורים של יצחק נצר...אני אמצא אותם ואני אקרע אותם אחד אחד!
- הוא פותח את הבידעם, מושך משהו ומטח של ספרים נופל מהבידעם ברעש גדול.

תמונה 5- עבר בדוי

- אגנס:** אתה בסדר? (ברטוד ממשש את מצחו)
- ברטוד מביט המום על כל הספרים שנפלו.
- ברטוד:** מה זה?...מה עושים כל פה הספרים שלי?
- אגנס:** אלה ספרים שלך.
- ברטוד:** אבל מה הם עושים פה??
- אגנס מתחילה לערום את הספרים ולהזיז אותם לצד
- ברטוד:** אגנס, את זוכרת שהייתי מאושפז עם הפרוסטטה?
- אגנס:** אפשר לשכוח את הפרוסטטה?
- ברטוד:** הייתי בבית חולים והתקשרו אלי מההוצאה, אמרו שהם מפנים את המחסן, ביקשו שנבוא לקחת ספרים...
- אגנס:** זה אבק פה כמו במדבר יהודה...
- ברטוד:** תעצרי רגע ותתרכזי! (היא עוצרת) לא שאלתי אותם כמה נותרו מהחמש מאות שהיו, כי בדיוק הגיעה האחות לקחת לי דם, אבל שלחתי את גליה, והיא החזירה לך שבעה ספרים, את הראית לי אותם.
- אגנס:** אם אתה אומר.
- ברטוד:** אני אומר, כי זה מה שאת אמרת לי. וגם גליה. אני כל כך התרגשתי, יצאנו כולנו לחגוג.
- אגנס:** לחגוג זה נהדר.
- ברטוד:** לחגוג את מה? כלום לא נמכר...למה עשית את זה?
- אגנס:** אני לא זוכרת.
- פאזה
- ברטוד:** שאני אשאל את גליה? אולי היא זוכרת?
- אגנס:** תשאל את גליה, לה יש תמיד את הרעיונות.
- ברטוד:** אז זה היה רעיון של גליה?
- אגנס לא עונה.
- ברטוד:** אגנס, מספיק. עשר שנים! את מחביאה את הספרים שלי בבוידעם כבר עשר שנים!...אז את יודעת לשקר יופי! על הספרים, על יצחק נצר-
- אגנס:** יצחק נצר?

- ברטוד:** המאהב שלך!
- פאזזה.*
- אגנס:** אתה השתגעת לגמרי. אתה הוזה
- ברטוד:** לפני רגע סיפרת איך הוא היה מזיין אותך בטבע.
- אגנס:** תתבייש לך! שאני אעשה דברים כאלה? ועוד בטבע?
- ברטוד:** את בעצמך אמרת.
- אגנס:** אז כנראה שעצבנת אותי וסתם אמרתי.
- ברטוד:** אגנס, תסתכלי עלי רגע! את זוכרת ששכבנו עכשיו?
- אגנס:** מה?
- ברטוד:** ושסיפרת לי על יצחק נצר את זוכרת? (פאזזה) את זוכרת או לא?
- אגנס:** (בהתרסה) אני לא זוכרת, בסדר?!
- ברטוד:** אז או שאת שקרנית פתולוגית או שאת סנילית לגמרי.
- ברטוד הולך ומתחיל לתלוש את הכריכות מהספרים.*
- אגנס:** מה אתה עושה? תפסיק! תפסיק ברטוד, זה הספרים שלך. למה אתה משחית את הספרים שלך?
- ברטוד:** אלה הספרים שלי ואני אעשה איתם מה שאני רוצה.
- אגנס:** בבקשה, אתה כמו סיר לחץ כשמגיע הספר הזה, תמיד היית...
- ברטוד:** ל"ספר הזה" יש שם- "עבר בדוי"!
- פאזזה*
- אגנס:** ברטוד, אתה היית חלש מהניתוח, והספרים חזרו ואנחנו לא רצינו לצער אותך.
- ברטוד:** אז את כן זוכרת. (פאזזה) את ראית כמה התגאתי שהספר נמכר, סיפרתי לאנשים, התבררתי, רחרחתי בהוצאה על מהדורה שניה, לא הבנתי למה מתעלמים ממני...למה נתת לי להתבזות ככה?
- אגנס:** ואם היית יודע, אז מה?
- ברטוד:** אז הייתי לוקח את הספרים, הולך, מוכר אותם לבד.
- אגנס:** אף אחד לא היה קונה אותם.
- ברטוד:** למה לא? (פאזזה) חשבת שזה ספר מחורבן, אה?

- אגנס:** מה אתה מדבר?
- ברטוד:** את היית המבקרת הכי קשה שלי.
- אגנס:** אני השתגעתי על הספר, אחרים לא התלהבו ממנו.
- ברטוד:** מי לא התלהב? כל מי שקרא התלהב.
- פאזזה*
- אגנס:** לא לכולם יש את הפתיחות לסיפורים כאלו פרובוקטיביים.
- ברטוד:** מה פרובוקטיבי? זה סיפור אהבה.
- אגנס:** סיפור אהבה? הגיבור הראשי לא הפסיק לזיין את הגויה כל היום. אתה והוא, שניכם ביחד.
- ברטוד:** על מה את מדברת?
- אגנס:** שלא תחשוב שאני לא יודעת שהיה לך רומן. בעצמך סיפרת לי... "דורה נראית ככה, דורה עושה ככה"
- ברטוד:** דורה מהספר שלי?!
- אגנס:** דורה, דורה! והשיער שלה, והציצי שלה...
- ברטוד:** היא דמות מהספר, אגנס, מהספר!
- אגנס:** ועוד כותב עליה ספר!
- ברטוד:** רק כתבתי עליה. זאת דמות פיקטיבית. את יודעת מה זה פיקטיבית?!
- אגנס:** זה עוד יותר מעליב אם אתה מעדיף פיקטיבית!
- פאזזה*
- ברטוד:** זהו, את איבדת את זה לגמרי. הערב את איבדת את זה לגמרי.
- אגנס:** שלא תדבר אלי ככה, אתה שומע?
- ברטוד:** היתה לנו זוגיות אידיאלית, כולם קינאו בזוגיות שלנו, היינו מאושרים, את זה את זוכרת? היינו מאושרים ואת חרבת את הכל עם הבוגדנות שלך!
- אגנס:** אני אלך אם תמשיך לדבר אלי ככה. תתבייש.
- אגנס נכנסת לחדר. ברטוד בסלון ממשיך לקרוע את הכריכות, מתקשה לתלוש כריכה של אחד הספרים. הוא קם לחפש משהו.**
- ברטוד:** איפה ה...? (עוצר מלחפש) נו, איך קוראים לזה...? (עושה תנועה של מספריים) נו, שחותכים...מילה פשוטה... ברחו לי... Ciseaux בצרפתית, סיזרז באנגלית! ובעברית... מילה נרדפת לסיזרז...התפקיד שלה הוא לגזור.

מגזרת? גיזורית? גזרן?...נו...זה על קצה הלשון...יש בכל מיני גדלים: קטן לציפורניים, בינוני לניירות, הערב אגנס איימה עלי עם ה...נו, היו לי גדולים כאלה במפעל בשביל הבדים...או גדולות? מכשיר עם לולאות לאצבעות, עם להב. להבון? ...בושה...לא סכין, אבל גם מסוכן...מילה מחורבנת! (מדמה מספריים באצבעותיו) זה טוב, זה טוב...הגוף זוכר...קיבינמט! ספר, ספר! מה בין ספרים ללגזור? ספרות, סיפורת, סיפורנים, סיפ, ספ, סוף...אגנס גזרה לי את הטיקט של המכנסיים ... מספריים! מספריים! תודה לאל! מספריים!

מחפש, מוצא אותן איפה שאגנס הניחה אותן. הוא חוזר לספרים ומתחיל לגזור אותם. אגנס יוצאת מהחדר לובשת שמלה ישנה חגיגית ומחזיקה מזוודה.

אגנס: תעזוב את המספריים.

ברטוד: לכי לישון... (מביט עליה) מה זו השמלה הזאת?

אגנס: אני עוזבת אותך. ארזתי את הבגדים. אני משאירה לך את הפסלים.

ברטוד: את עוזבת למאהב שלך?

אגנס: מאהב?

ברטוד: נצר, נצר. (פאזזה) אם את מחפשת אותו, הוא במחלקה הסיעודית בבית אבות "המבריא".

פאזזה.

אגנס: אתה לגמרי השתגעת.

ברטוד: מגיע לי לדעת את האמת. זה הכל. היה או לא היה?

אגנס: מה?

ברטוד: רומאן. עם יצחק נצר.

אגנס: יצחק נצר היה העד שלנו.

ברטוד: זה אני יודע.

אגנס: הוא זרק לי פעם איזו הערה, ואני החטפתי לו על זה. C'est tout (צרפתית: זה הכל)

ברטוד: אני לא מאמין לך.

אגנס: Au revoir ברטוד (הולכת לדלת, מנסה לפתוח אותה, לא מצליחה) איפה ה...נו...איפה זה? שפותחים! (ברטוד לא עונה) תן לי את הזה שפותחים!

ברטוד: איפה בדיוק את מתכוונת לגור?

אגנס: אני אתחיל אצל ליליאן ואז נראה.

- ברטוד:** אין ליליאן - ליליאן מתה.
- אגנס:** שטויות, אתמול דיברנו בטלפון (פאזזה) אבל אתמול דיברנו!
- ברטוד:** (קר) היא מתה לפני שלוש שנים. היא החליקה במדרגות, קיבלה שבץ ומתה.
- אגנס:** Non, C'est pas vrai (צרפתית: לא, זה לא נכון)
- ברטוד:** את היית ברוגז אתה בדיוק, אז לא דיברתן. כשאמרת לה שאת אוהבת אותה היא כבר הייתה בלי הכרה
- אגנס:** מספיק!...
- ברטוד:** לפני שלוש שנים, אגנס.
- אגנס:** (בוכה וממלמלת לעצמה) לפני שלוש שנים? מה קורה לי? מה קורה לי ברטוד? אני צריכה לצאת מכאן, אני רוצה ללכת. (פאזזה) עכשיו! אני רוצה ללכת לגליה.
- ברטוד:** נזכרת מאוחר מידי. היא לא פנויה עכשיו.
- אגנס:** למה? היא מתביישת בי? היא מתביישת באימא שלה?
- ברטוד:** היא מארחת. היא עסוקה
- אגנס:** אתה תמיד בצד שלה. תמיד. גם כשהיא לא רצתה את האוכל שלי-
- ברטוד:** היא עשתה את זה כי היא הייתה חולה.
- אגנס:** איזה חולה? היא עשתה לי דווקא. חולה.
- ברטוד:** חולה. אנורקסית.
- אגנס:** שום אנורקסית. אתה תמיד האמנת לכל ההצגות שלה. פלא שהיא יצאה כל-כך מפונקת...
- ברטוד:** בגללך היא ברחה מהבית.
- אגנס:** איפה האלה שפותחים!!! אני רוצה ללכת. זה לא חוקי מה שאתה עושה...
- ברטוד:** די, אגנס
- אגנס:** אסור לך לכלוא אותי בניגוד לרצוני!
- ברטוד:** לכי לישון, את מותשת.
- אגנס:** לא רוצה לישון... תפסיק להרדים אותי. אתה חייב את כולם חלשים לידך- רק ככה אתה מרגיש חזק.
- ברטוד:** (ממלמל) די, אגנס.
- אגנס:** בגלל זה רמי ברח עד אוסטרליה, וגליה נשארה תלויה לך על הצוואר.

- ברטוד:** תפסיקי עם זה.
- אגנס:** אתה עשית כל מה שהיא רוצה, הכל כדי שאותך יאהבו אותך יותר... הרחקת אותם ממני, האמא שלהם-
- מתפרץ עליה, גורר אותה לחדר בעודו אומר
- ברטוד:** די עם זה!
- אגנס:** תעזוב אותי.
- ברטוד:** תכנסי לחדר!
- אגנס:** לא רוצה! אני רוצה לצאת!
- ברטוד:** Va dans la chambre! . (צרפתית: לך לחדר!)
- דוחף אותה לחדר השינה.
- ברטוד:** נמאס לי! נמאס לי ממך! (טורק את הדלת, נועל אותה) גליה היתה חולה ואני הייתי עסוק בך יותר ממה שהייתי עסוק בה.
- הוא מתיישב באפיסת כוחות ליד דלת חדר השינה, מתנשם.
- אגנס:** (דופקת על הדלת) ברטוד! תפתח לי את הדלת!! תפתח!!
- ברטוד:** לאן תלכי? את חושבת שמישהו יטפל בך יותר טוב ממני?...לאן תלכי?

תמונה 6- גליה

נשמעת דפיקה בדלת. ברטוד נדרך, הולך להציץ בעינית. נשמעת דפיקה נוספת. ברטוד מביט סביבו, מנסה להתרחק בשקט מהדלת, מפיל בטעות ערימת ספרים. נשמע מפתח בדלת, גליה נכנסת. הוא מסתובב בבהלה.

גליה: אבא?

ברטוד: גליה! היי...

גליה: הערתי אותך?

ברטוד: לא, זאת אומרת, כן, אנחנו ישנים. קרה משהו?

גליה: לא, חשבתי לעבור להביא לכם מרק.

ברטוד: לא היית צריכה.

גליה מביטה על הבלגאן בסלון.

גליה: מה זה? מה הולך פה?

ברטוד: סידרתי קצת, אז מבולגן.

גליה: (מביטה בו בחשדנות) אתה ממש מזיע.

ברטוד: מזיע? כי סידרתי

גליה: (בחשד) אמרת שישנת.

ברטוד: ישנתי ואז סידרתי.

גליה: (בחשד) ואיך הצינון? השתפר?

ברטוד: כן, אין לך מה לדאוג. את יכולה לחזור הביתה לישון.

מוביל אותה החוצה.

גליה: אני רק אשים את המרק במקרר.

ברטוד: זה בסדר, אני אקח.

גליה: אני רוצה גם כוס מים.

הולכת למטבח עם המרק. ברטוד בעקבותיה.

ברטוד: רק בשקט...אמא ישנה (מביט בחשש לעבר חדר השינה) איך היה? נחמד?

גליה: כן (מביאה שתי כוסות מים) לא שרפתי כלום, ואף אחד לא חטף הרעלה, בינתיים.

- ברטוד:** אני באמת מצטער שלא הגענו.
- ברטוד שותה, גליה מביטה על הספרים**
- ברטוד:** תודה, לא הרגשתי שהייתי צמא...אני אחזור לישון עכשיו, טוב?
- גליה רוכנת לספרים, מתחילה לערום אותם**
- ברטוד:** לא, לא. מה את עושה?...עזבי, אני אעשה את זה מחר בבוקר.
- גליה:** עם הגב שלך?...לך לישון, אני אסדר ואצא.
- ברטוד:** בשום פנים ואופן. את עבדת מספיק קשה הערב (פאזזה) גליה'לה, די (מנסה לקחת ממנה את הספרים)
- גליה:** תן לי, אבא...
- ברטוד:** אני לא רוצה שנעיר את אמא.
- אגנס קוראת מחדר השינה.**
- אגנס:** גליה!?
- גליה מביטה בברטוד, שממהר לדלת.**
- אגנס:** (מחדר השינה) תפתחו לי!! הלו!
- גליה:** מה זה? למה הדלת נעולה?
- ברטוד:** היא ננעלת לפעמים. יש בעיה עם המנעול.
- פותח את הדלת. אגנס יוצאת לבושה בשמלה החגיגית, משדרת "עסקים כרגיל"**
- אגנס:** גליה'לה, מה נשמע?
- גליה:** (לברטוד, ביחס לשמלה) אתם יוצאים לאן שהוא?
- אגנס:** מה, זה? לא, מצאתי אותה פתאום...תראי, היא עדיין עולה עלי.
- ברטוד:** תראי מה זה, אמא לא השתנתה מאז הבת-מצווה שלך.
- פאזזה**
- אגנס:** מה תשתי? סודה? יין? קוניאק טוב?
- הולכת לכיוון המטבח, הם בעקבותיה.**
- ברטוד:** לא, לא, היא רק קפצה.
- גליה:** (לאגנס) הבאתי מרק עוף לאבא, לצינון.
- אגנס:** איזה צינון?

פאזזה.

ברטוד: (לגליה) תשמעי, אנחנו מתים מעייפות...

אגנס: אני בכלל לא עייפה.

ברטוד: נדבר על הכל מחר בבוקר!

אגנס יוצאת למטבח. גליה פונה לברטוד.

גליה: אז גילית על הספרים? ואתה ואמא רבתם?

ברטוד: מה פתאום רבנו?

גליה: (סרקסטית) נכון, אתם לא רבים, שכחתי- התווכחתם.

אגנס חוזרת עם כוס יין ריקה

אגנס: קחי לך, גליה'ה.

גליה: אמא, זה ריק.

ברטוד: (מצביע על הבקבוק) הבקבוק שם.

גליה: (מביטה בבקבוק הכמעט ריק. לברטוד) אז גם שתיתם... אם העדפתם לחגוג לבד, למה לחצת שהחג יהיה אצלי?

אגנס: (לברטוד) למה שהחג יהיה אצלה?

גליה: כי זה מה שאבא רצה.

ברטוד: (לאגנס) חשבתי שיהיה נחמד פעם אחת לעשות את ראש השנה-

אגנס: ראש השנה אנחנו תמיד חוגגים כאן.

פאזזה

גליה: (לברטוד) הנה, בבקשה!

אגנס: (לברטוד) מה כבר אמרתי?

גליה: לא משנה, אני זזה.

ברטוד: כן, נורא מאוחר.

גליה: (מחפשת) נו...איפה שמתי את זה עכשיו?

ברטוד: את מה?

גליה: המפתחות שלי.

אגנס: את בטוחה שבאת איתם?

- גליה:** כן, אני בטוחה.
- ברטוד עוזר לגליה לחפש. גליה מוצאת.**
- גליה:** הנה! אז לילה טוב.
- ברטוד:** עכשיו במילא זה לא זמן טוב לדיבורים. נדבר מחר!
- גליה:** ומחר זה כן יהיה זמן טוב לדיבורים? זה אף פעם לא זמן טוב לדיבורים.
- אגנס:** (לברטוד) על מה היא מדברת?!
- גליה:** אמא, את מההתחלה לא סבלת את הרעיון שהחג יהיה אצלי...
- ברטוד:** זה לא נכון.
- גליה:** (לאגנס) אבל אבא רצה להקל עליך, ואני הסכמתי, ורציתי לעשות את זה כמו שצריך, אז ויתרתי על הסדנא שלי, שלחתי את עידודי להורים של בועז, את בועז שלחתי לשכור שולחן, לקחתי כיסאות מהשכנים, קניתי סכו"ם לעשרים איש, הכנתי צלי, צימ'ס, קניידלך, קרפלך, גפילטא-
- אגנס:** (נכנסת בדבריה) את, גפילטא?
- גליה:** אני גפילטא, אמא. היית מאמינה?
- ברטוד:** גליה, תרגעי.
- גליה:** (לאגנס) לא, זה מעצבן אותי שדווקא הערב החלטת שזה העיתוי הכי טוב לספר לאבא על הספרים.
- אגנס:** (לברטוד) למה היא צועקת עלי?
- גליה:** אני לא צעקתי.
- ברטוד:** דיברת בטון תוקפני.
- אגנס:** (לברטוד) מה היא רוצה ממני?
- גליה:** אמא, אני פה. את יכולה לדבר אלי! (פאזזה) רק שתדעו שעידודי הכין לכם ברכה לראש השנה, הוא עמד ליד הדלת בוכה ולא רצה לשבת עד שסבא וסבתא יבואו. מה אני אמורה להגיד לו? שככה זה סבא וסבתא? עסוקים רק בעצמם?!
- ברטוד:** גליה, זאת פעם אחת...
- גליה:** לא. אין שום סיבה שגם הילד שלי יצטרך לעבור את זה
- ברטוד:** מספיק! תראי מה את עושה לאמא!
- גליה:** (סרקסטית) מה אני עושה לאמא...תמיד אני עושה לאמא...

- ברטוד:** אמא במצב רגיש
- גליה:** אמא תמיד במצב רגיש... כמו בתערוכה שלי... אמא היא נעלבה ממה שהו שכתבתי בתוכניה, רצתה ללכת, ואתה פשוט הלכת איתה, לא ראיתם אף עבודה שלי. או עם הפסיכולוגית-
- ברטוד:** מה זה שייך?
- גליה:** (סרקסטית) הייתי צריכה להסתיר מאמא שאני הולכת אליה, כי אתה ביקשת ממני לא לצער אותה, אז הלכתי ל"חוג סטפס". ארבע שנים.
- ברטוד:** על מה את מדברת? אמא דאגה לך בלי סוף...
- גליה:** (ישירה, נועצת) אבא, אני הייתי שלושים ואחת קילו ואתם נסעתם לחודש לבלגיה כי אמא היתה צריכה להתאוורר. זה נראה לכם הגיוני להשאיר ילדה במצב כזה? (לאגנס) כן, אמא??
- אגנס זזה באי נוחות ומנסה להסתיר את פלג גופה התחתון.
- אגנס:** אני צריכה פרטיות.
- גליה:** אין לך מה להגיד?! את יכולה לפחות להתייחס?
- אגנס:** (לוחשת לברטוד) אני מבקשת, אני צריכה פרטיות.
- ברטוד וגליה מבחינים לאגנס יצא שתן.
- ברטוד:** (לאגנס) בואי, זה כלום! אנחנו ברגע מנקים את זה.
- הוא מוביל את אגנס לחדר וחוזר לגליה, אומר לה בשקט.
- ברטוד:** אין לך מושג על מה את מדברת! את ילדה מפונקת, שלא מסוגלת לראות מילימטר מעבר לאף שלך! אני מבקש שתלכי מכאן! לילה טוב!
- הולך לחדר שינה. גליה נשארת חסרת אונים בסלון. מתחילה לנקות הרצפה, מחזירה סמרטוט למטבח. ברטוד עוזר לאגנס להחליף לכותונת, משכיב אותה במיטה.
- ברטוד:** זהו, זה.
- אגנס:** Tu ne viens pas? (צרפתית: אתה לא בא?)
- ברטוד:** j'arrive tout de suit (צרפתית: אני מיד בא)
- ברטוד יוצא לסלון. רואה שגליה עוד שם.
- גליה:** אני יכולה לדבר איתה רגע?
- ברטוד:** גליה, עדיף שתלכי.
- גליה:** אני לא יכולה ללכת ככה! בבקשה, אבא!

ברטוד חוזר לחדר שינה. אגנס יושבת על המיטה, מכונסת.

אגנס: ליליאן פה?

ברטוד: ליליאן? לא. גליה. היא רוצה לבקש ממך סליחה.

אגנס: רק שלא תתחיל לתת לי עצות איך לטפל בגליה.

ברטוד יוצא לסלון.

ברטוד: אמא צריכה זמן להרגע.

גליה: היא עושה איתי ברוגז?

ברטוד: מה פתאום. היא תדבר איתך מחר על הבוקר.

גליה: היא תעשה הכל כדי לא לדבר איתי... אמא...

גליה הולכת לחדר שינה, ברטוד הולך אחריה, מנסה לעצור אותה.

ברטוד: גליה!

גליה וברטוד נכנסים לחדר השינה.

גליה: (לאגנס) אני לא התכוונתי שזה יצא ככה-

ברטוד: (לגליה) היא יודעת שלא.

אגנס: אני רוצה שתלכי עכשיו, ליליאן

גליה: אמא, זאת אני... את מזהה אותי, נכון?

אגנס: בוודאי שאני מזהה!

ברטוד: (חותך) יופי!

אגנס: שאני לא אזהה את אחותי?

פאזה. גליה מביטה על ברטוד.

ברטוד: לאמא יש לפעמים רגעים של בלבול.

גליה: אבל ליליאן? (לאגנס) אמא, איזה ליליאן? ליליאן בכלל-

ברטוד: (נכנס לדבריה) תגיע מחר! ליליאן תגיע מחר. (לאגנס) זאת גליה, הבת שלנו. תראי כמה אנחנו דומים. במזל היא לא קיבלה את האף שלי...

אגנס: אתם מנסים לשגע אותי לגמרי?

ברטוד: יש לכן אותן כפות ידיים, תראי לה, גליה. תראי לה...

גליה מצמידה את כף ידה לזו של אגנס.

- ברטוד:** תמיד צחקתן שזה בזבוז שאתן לא פסנתרניות...
- אגנס מביטה בה, קמה מבוהלת.**
- אגנס:** (לברטוד) אני לא מרגישה טוב, הכל מבולבל לי!
- ברטוד:** די, אגנס, יהיה בסדר...
- אגנס:** (מבוהלת) ברטוד, אני מפחדת, זה ריק, ריק, ריק לי! תזכיר לי!
- ברטוד:** מה להזכיר?
- אגנס:** הכל! הכל! תזכיר לי הכל!
- ברטוד:** את זוכרת איך הכרנו?
- גליה:** זה סיפור שאת אוהבת.
- אגנס:** כן?
- ברטוד:** אחרי המלחמה אני הגעתי לבריסל, חיפשתי יהודים ונתנו לי כתובת של דירה...דפקתי בדלת, ומי פתחה לי?
- אגנס:** מי?
- ברטוד:** את. במקרה. אפילו לא גרת שם.
- אגנס:** פתחתי את הדלת בבית לא שלי?
- גליה:** היית השכנה מלמעלה.
- ברטוד:** כל כך התבלבלתי מהחיוך שלך, שהדבר היחיד שיצא לי מהפה זה "מה השעה?"
- גליה:** (מנסה להשתלב) היה בדיוק שלוש.
- אגנס:** שלוש זה מספר המזל שלי. אני שלוש פעמים ניצלתי מהנאצים.
- ברטוד:** התאהבנו ממבט ראשון.
- אגנס:** ומיד התחתנו.
- ברטוד:** כעבור שנה. אני הייתי צריך להישאר בבריגדה, ואת עלית לארץ וחיכית לי בקיבוץ עין החורש.
- אגנס:** (נזכרת בהתרגשות) שם הם רצו להפוך לי את האגנס לחנה!
- ברטוד:** נכון!
- אגנס:** אבל הלנה הפכה חנה ואנדה הפכה חנה, והניה ואנה ומאשה- כולן הפכו חנה.
- גליה:** אתכם באוהל היתה חנה גימל.

- אגנס:** חנה גימל! כל ערב היתה יושבת וקוראת באוהל. לא נתנה לנו ל...
- ברטוד:** בדיוק. (צוחקים. גליה קמה במבוכה) כמה צחקנו... אפילו מתחת לחופה התפוצצנו מצחוק, כי בטעות באתי עם נעליים בשני צבעים שונים ואת אמרת שאיתי את לא מתח-
- אגנס:** (משלימה) לא מתחתנת פעם שנייה.
- ברטוד:** תראי אותך! התחתנו ביום שבו ירושלים כוסתה בשלג.
- אגנס:** (לגליה) היה המון שלג. כאילו לכבודנו. ובחורף הבא את כבר נולדת
- גליה:** קודם רמי נולד.
- אגנס:** אה, כן...
- אגנס הולכת ולוקחת את הפנקס, מעיינת בו. גליה וברטוד מדברים בדיסקרטיות.**
- גליה:** בדקתם את זה?
- ברטוד:** אמא מטופלת. אולי צריך להחליף איזה כדור.
- אגנס:** (קוראת מהפנקס) רמי נולד ארבע קילו ומאה גרם...
- גליה:** (לברטוד) אבל מה הרופא אומר? מה האבחנה שלו?
- ברטוד:** (לגליה) יש לזה כל מיני שמות.
- אגנס:** (מהפנקס) אני אלרגית לפטריות
- גליה:** (לברטוד) איזה שמות?
- אגנס:** ברטוד, אתה זוכר שאני אלרגית לפטריות?
- ברטוד:** בוודאי שאני זוכר.
- גליה:** אבא...
- ברטוד:** (פאזזה) המחקר היום מאד מתקדם ואם מטפלים נכון אפשר לעכב את זה משמעותית.
- אגנס:** (מביטה על הספרים) מה זה כל הבלגאן הזה?
- אגנס מתחילה לסדר את הספרים במרץ. מנותקת.**
- גליה:** (לברטוד בדיסקרטיות) ממתי אתם יודעים על זה?
- ברטוד:** כמה חודשים.
- גליה:** כמה חודשים?!...רמי יודע? סיפרתם לו?
- ברטוד:** לא רצינו להפיל את זה עליכם.

- אגנס:** (מסדרת ספרים) אצלי תמיד הכל מסודר טיפ טופ, כולם אומרים שאצל אגנס אפשר לאכול מהרצפה.
- גליה:** (לברטוד) אני הרגשתי משהו, שאלתי אותך, ואמרתי לי שזה הכדור שינה... ביום הולדת של דודי... וכשהייתי פה לפני חודש, אמרת שיש לה דלקת...
- ברטוד:** היתה גם דלקת. הערב היה ערב רגיש, גליה. אמא רגילה שאת ראש השנה אנחנו תמיד חוגגים כאן..
- גליה:** אבא... היית צריך לספר לי. זה לא עוד סוד שאפשר לשמור
- ברטוד:** יש לך מספיק עניינים.
- גליה:** (בחמלה) מה חשבת, שאם לא תספר, זה יעלם?
- אגנס עוצרת מסידור הספרים. מביטה עליהם*
- אגנס:** על מה אתם מדברים שם? (פאזזה) תפסיקו לדבר עלי מאחורי הגב שלי!
- גליה:** אמא, אבא רק סיפר לי על המצב שלך...
- אגנס:** למה את לא שואלת אותי? אני עדיין כאן.
- ברטוד:** אני הסברתי לה שאת לוקחת כדורים-
- גליה:** ושאת מטופלת ושהכל יהיה בסדר. אני בטוחה שיהיה בסדר-
- אגנס:** כן, אני אשכח כל פעם קצת עד שאני אמחק לגמרי
- פאזזה.*
- גליה:** אמא, אל תדברי ככה. תראי מה זה עושה לעצמך, זאת גישה לא טובה.
- אגנס:** שום דבר שאני עושה לא מספיק טוב לה..
- ברטוד:** לא, היא רק הציעה לך.
- אגנס:** היא לא מציעה לי- היא מבקרת אותי. תמיד האשימה אותי. איתך היא דיברה, היו לכם את הבדיחות שלכם, את הסיפורים שהמצאתם ביחד. אלי היו לה רק טענות... איך אני מתלבשת, איך אני מדברת, אפילו הבישולים שלי, ומה בסך הכל רציתי? שלא תרעיב את עצמה??
- גליה:** אמא, אני-
- ברטוד:** היא היתה חולה.
- אגנס:** זאת לא מחלה, זה איזה ג'וק שנכנס. והמבטים שקיבלתי מאנשים... כאילו אני מפלצת. איזו מן אמא נותנת לבת שלה להראות כמו רוח רפאים? אבל זה לא באשמתי, אני לא אשמה, נכנס לה ג'וק.

ברטוד שולח לגליה מבט חסר אונים

- גליה:** נכון, אמא, זה היה רק ג'וק.
- פאזזה**
- אגנס:** (לברטוד) היא חשבה שאני לא אוהבת אותה מספיק. אבל בטח שאהבתי אותה.
- גליה:** היא יודעת. גליה יודעת שאת אוהבת אותה.
- אגנס:** כן? את בטוחה?
- גליה:** היא יודעת שעשית כל מה שיכולת.
- אגנס מסדרת לגליה קצוות שיער. לפתע היא נדרכת, הולכת לחדר, מחפשת משהו. ברטוד וגליה בעקבותיה**
- ברטוד:** מה את מחפשת?
- אגנס:** התכשיטים שלי. (לגליה) אני רוצה שהם יהיו שלך.
- גליה:** אמא, לא צריך.
- אגנס:** איפה הם, ברטוד?
- ברטוד:** (מראה לאגנס) הנה, כאן.
- אגנס:** והמתכון! המתכון של "הכבד של אגנס"
- גליה:** אמא, זה לא בוער.
- אגנס:** אני רוצה שיהיה לך אותו.
- ברטוד:** אולי הוא כתוב בפנקס הכחול....
- אגנס:** (מצביעה על ראשה) פה, פה הוא כתוב לי.
- גליה:** אני גם ככה כבר לא אוכלת בשר.
- אגנס:** זה לא בשר- זה כבד. תביא לה משהו לכתוב.
- גליה:** זה בסדר, אני אזכור.
- ברטוד מעביר לגליה דף ועט.**
- אגנס:** יופי, תרשמי. קילו כבד עוף טרי. ואל תקני בסופר, תלכי לקצב ברחוב ארלזרוב. איפה ש...נו-
- ברטוד:** ליד הדואר?
- אגנס:** בדיוק.
- ברטוד:** (מגחך) אותו את זוכרת ...

אגנס: (לגליה) אצלו הכי טרי והכי נקי. את מבקשת ממנו גם קצת שמאלץ, ומטגנת ארבעה בצלים גדולים, עם כף גדושה של שמאלץ.

ברטוד מתחיל לצחוק.

אגנס: לפחות חצי שעה, שהבצל יצא שזוף, אבל רך-לא קריספי, ואז את מזיזה אותו לצד של המחבת, ומוסיפה את הכבדים ורבע כוס קוניאק -

ברטוד צוחק.

גליה: מה, אבא, מה מצחיק?

ברטוד: כלום, כלום, תמשיכו.

אגנס: איפה הייתי?

גליה: (לאגנס) כוס קוניאק.

אגנס: רבע כוס.

ברטוד מתאפק לא לצחוק, לא מצליח. אגנס וגליה נדבקות קצת בצחוק.

אגנס: (לגליה) את מחכה שהכבד ישחים, אבל לא לשרוף. ברטוד! (לגליה) חמש-שש דקות ואת מורידה ומקררת! ואז שלישי את חותכת גס, ושני שלישי שמה בבלנדר עם ארבע ביצים קשות, מלח, פלפל והכי חשוב שתי כפות של קונפיטורה של נו... הפרי הכתום.

גליה: תפוז?

אגנס: לא, עם הגרעין

ברטוד ממשיך לצחוק

גליה: אבא, די! מנגו?

אגנס: שיש גם ביבש, נו!

ברטוד: (תוך כדי צחוק) משמש, משמש!

אגנס: משמש! זה הכי חשוב. קונפיטורת משמש. זה מה שנותן את המתקות העדינה.

ברטוד: (פורץ בצחוק) מזל שזכרת את זה אגנס! זה הכי חשוב! מי אני היא לא זוכרת, אבל המשמש, זה הכי חשוב! (צחוק מתגבר) עם מי היא שוכבת, היא לא זוכרת, אבל הקונפיטורת משמש! שאחותה המתה תבוא לאכול, שלא תפספס את המתיקות של המשמש... (אגנס יוצאת מהחדר במחאתיות. הצחוק של ברטוד מתחלף לאט בבכי) מה יהיה, גליה? ... זהו זה... זה אבוד. זה הולך בכיוון אחד... ואני נלחם ונלחם בזה, כמו אידיוט...מה זה משנה מה היינו, מה עשינו, אם בסוף הכל נמחק?

פאזזה.

גליה: אבא, אתה האופטימי ביננו, שכחת?

ברטוד: מותר גם לי לשכוח לפעמים.

גליה: (פאזזה) נחשוב על משהו. נחשוב ביחד. נדבר גם עם רמי, נתייעץ איתו...

ברטוד: יהיה בסדר, יהיה בסדר.

אגנס: (חוזרת) גליה'לה, אבא צריך לישון עכשיו.

גליה: אתם רוצים שאני אשאר פה הלילה?

ברטוד: לא, לא, אנחנו בסדר.

גליה: בטוח?

ברטוד מהנהן.

גליה: יהיה בסדר, אבא, מה שלא יהיה.

ברטוד: (מביט בה) תודה, גליה. תודה שבאת.

גליה: תלכו לישון...אני אבוא מחר עם עידודי. הוא יביא לכם את הברכה שהוא הכין...

היא נותנת לאגנס נשיקה רפה.

אגנס: גליה, חכי.

אגנס מחבקת את גליה חיבוק אמיץ, ניכר שהן לא מתחבקות בדרך כלל.

תמונה 7

גליה יוצאת. אגנס חוזרת לברטוד.

אגנס: אתה אף פעם לא בוכה.

ברטוד: אני אלך לשטוף פנים.

קם, היא עוצרת אותו.

אגנס: ברטוד, כשאני אגיע למצב של דודה הניה, אתה תשחרר אותי? (פאזזה)
אנחנו נשבענו שלא נגיע למצב שלה.

ברטוד: את רחוקה מאד מהמצב שלה.

אגנס: אני הולכת והאור נדלק ונכבה, נדלק ונכבה... אני זוכרת פה – שם, אבל אין לי את כל ה (רצף) ...ואני כל הזמן מתגעגעת, אני רק לא זוכרת למה (פאזזה) אתה תאסוף לי כדורים, וכשאני אגיד לך, אתה תתן לי אותם. תבטיח לי, ברטוד.

ברטוד: איך תדעי מתי הזמן?

אגנס: כמו שתינוק יודע מתי לצאת מהבטן של אמא שלו.

פאזזה

ברטוד: אני מפחד... אני לא יודע איך לחיות בלעדייך.

אגנס: אין לך מה לפחד... בוא, אינגלה, בוא אלי.

משכיבה אותו עליה כמו אם את בנה. מלטפת אותו. מתחילה לשיר לו שיר ערש בפולנית

ברטוד: הפולנית... הפולנית נמחקה לך לגמרי...

אגנס ממשיכה לשיר

ברטוד: את רואה, אגנס, דברים גם חוזרים.

אגנס ממשיכה לשיר, ברטוד נרדם בזרועותיה.

תמונה 8- שלג על עירי

ברטוד ישן. אגנס מוציאה פתיתי שלג מרהיטים ומארגזי הספרים ומפזרת על הרצפה. רצפת הסלון מתכסה בשכבה עבה של פתיתי נייר, עשויים מדפי הספרים של ברטוד. אגנס עומדת מעל ברטוד הישן. מעיפה עליו פתיתים.

- אגנס:** "בוקר טוב, בוקר טוב, נביט בחלון ונרוץ לרחוב!"
- ברטוד:** (מתעורר בבהלה) מה קרה?...?
- אגנס:** תראה כמה יפה...
- ברטוד:** מה זה, אגנס?... למה את לא ישנה?
- אגנס:** אפשר לישון עם שלג כזה!?
- ברטוד:** (הלום, מביט סביבו) זה הספרים שלי (מרים כמה פתיתי שלג ובוחן אותם) מתי הספקת?
- אגנס:** זה קסם. תראה איזה יופי. (זורקת עליו קבוצת פתיתים) תחזיר לי, אתה שפן או מה?
- אגנס צוחקת, מעיפה עליו. ברטוד רגע המום ואז לוקח קבוצת פתיתים ומחזיר לה. הם מתחילים להעיף זה על זה
- ברטוד:** תזהרי, שלא תפלי...
- אגנס:** טוב, אבא...
- ברטוד:** (עוצר) איך קראת לי?
- אגנס:** בוא נעשה מלאכי שלג!
- ברטוד:** יהיה לנו קר.
- אגנס:** לא קר לי... בבקשה, בבקשה, בבקשה.
- פאזזה. ברטוד נעתר. עורם שלג
- ברטוד:** בזהירות בזהירות להישכב... (נשכבים על "השלג") תביאי יד. מוכנה?
- אגנס:** Un, deux, trois...
- הם מנופפים לאט בידיהם וברגליהם מספר פעמים, עושים "מלאכי שלג". קמים.
- ברטוד:** שנה טובה, אגנס!
- אגנס:** התחילה שנה?
- ברטוד:** הבוקר, ועוד לא ביקשנו איחולים לשנה החדשה.

- אגנס:** אני רוצה תינוק.
- ברטוד:** תינוק? יש לך נכד קטן.
- אגנס:** אני רוצה את התינוק שלי. שאני מנשקת אותו פה בקיפולים... והוא צוחק כל-כך
- ברטוד:** אני מאחל לעצמי להתחיל השנה לכתוב ספר חדש.
- אגנס:** אתה סופר?
- ברטוד:** בעל שם עולמי.
- אגנס:** ידעתי שתפסתי משהו טוב...אני מבקשת שהשלג לא ימס לנו עד החתונה.
- ברטוד:** אנחנו באמת התחתנו ביום של שלג.
- אגנס:** אתה רוצה להתחתן איתי?
- ברטוד:** אני התחתנתי איתך.
- אגנס:** אתה היית העד שלנו. אני רוצה אותך החתן.
- ברטוד:** שוב אני יצחק?
- אגנס:** מי זה יצחק?
- ברטוד:** זה שאת רוצה להתחתן איתו.
- אגנס:** איתך, איתך, אני רוצה.
- ברטוד:** מי אני?!
- אגנס:** אתה האהוב היחיד שלי. איתך אני רוצה להיות עד היום האחרון שלי.
- פאזה*
- ברטוד:** אל תזוזי.
- הוא הולך לחדר השינה, חוזר עם שתי נעליים בצבעים שונים. נעמד לידה. אגנס מביטה בנעליים שלו.
- אגנס:** תראה אותך...אני איתך פעם שניה לא מתחתנת.
- ברטוד לוקח את ידה, הם מתנשקים. האור יורד לאט על שניהם.

סוף